

saa se, at Folkemuseet virker under højst vanskelige og uheldige Forhold. Derfor vil jeg stille det Spørgsmaal til den højtærede Undervisningsminister, om hun ikke tror, hun kan faa dette Museum ud i Kastellet og faa Forholdene for dette lille Museum ordnet uafhængigt af det store Spørgsmaal om Nationalmuseet, saaledes at vi hurtigt fik en Ordning vedrørende dette lille Museum.

N. Johan Laursen: Jeg skal ikke lade mig friste til at komme ind paa Spørgsmaalet om Ryslinge Valgmenighed. Jeg har den Opfattelse, at det er bedst, om vi drøftede dette Spørgsmaal her i Folketinget saa lidt som muligt og lod det være en Sag mellem Ryslinge Valgmenighed og den højtærede Kirkeminister, vi er jo alle sammen enige om, at det er ham, der har den endelige Afgørelse i denne Sag og derfor ogsaa har Ansvar for, hvorledes Afgørelsen bliver. Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger i Anledning af Udtalelserne om de to Overlærerkaldelser og Kaldelsen til Lærerhøjskolen, og jeg skal først vende mig til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, der var meget ked over, at Folk, naar de citerede ham, ikke citerede ham rigtigt, særlig ankede han over, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup omgikkes hans Ord paa en mindre heldig Maade.

Det forekommer mig, at naar det ærede Medlem er saa nøjeregnende med Hensyn til, at Folk skal citere ham rigtigt, faar han ogsaa en Pligt til at citere andre rigtigt, og dør maa jeg desværre sige, at hans Citat af mine Udtalelser ligger noget borte fra det, jeg sagde. Jeg sagde, at Kaldelsen af det ærede Medlem til Forstander for Lærerhøjskolen vidnede ikke om nogen dyb Forstaaelse af Lærerhøjskolens Tradition og Udvikling; jeg talte ikke om Aanden, men jeg formoder, at naar det ærede Medlem vilde lægge mig det i Munden, var det for at faa Lejlighed til at sige mig en Behagelighed om den Aandstomhed, hvorudfra jeg talte. Det kan vi lade staa, enhver maa hjælpe sig med den Aand, han har, og jeg under af Hjertet det ærede Medlem det Aandens Vingesus, han fik ind over sin Undervisning overfor Eleverne paa Lærerhøjskolen. Jeg vil dog dertil føje, at man tager ikke Bunden bort fra den Bemærkning, jeg gjorde angaaende Forstaaelsen af den Tradition og Udvikling, som denne Skole var inde i, ved at fremlægge Undervisningsplaner fra tidligere Aar og saa tale om det, man

selv vil udrette. Det er jo udmærket, at Lærerhøjskolen kan blive udvidet til at omfatte Folkeskolelærerinder, ogsaa Lærere, der senere kan faa en Gerning ved den kommunale Efterskole, og jeg ønsker, at det ærede Medlem maa faa Held til at øve en god Virksomhed, men jeg maa tilføje, at den Fremstilling, han gav af sine Tanker, skal indfries gennem den kommende Virksomhed, og dør er jeg tilbøjelig til at mene, at den Tale, det ærede Medlem holdt, i alt Fald i ikke ringe Grad vidner om, at den var holdt ud fra en noget anden Tankegang end den, Professor Olrik var Bærer af, og det er jo hans Aand, der har hvilet over Lærerhøjskolen, det har ikke været min og vil formodentlig heller ikke i Fremtiden blive det.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Undervisningsminister angaaende de to Overlærerkaldelser. Det er ikke min Mening at ville berøve den højtærede Minister Retten til at kalde den yngre Lærer til Overlærer, men det, jeg har gjort mig til Talsmand for, er, at disse Kaldelser, særlig den ene, har vakt en vis Bevægelse ovre i den By, hvor denne Overlærer virker, man var noget forundret over, at han blev Manden. Hvis man ikke vil gaa efter den Indstilling, Skolekommissionen og Byraadet har foretaget, og som jeg vil tro nok var saadan, at den vidnede klart om, hvad Skolemyndighederne derovre tænkte, er der jo den Udvej at undlade at sende Ansøgningerne over til Skolekommissionen og Byraadet, det har den højtærede Minister Ret til, og det er der altsaa ikke noget at sige til. Jeg vil tro, jeg har Ret i den Bemærkning, jeg gjorde, at det var lidt fremmede Formaal, der havde trængt sig frem, da Beslutningen om denne Overlærerkaldelse toges. Det var det, jeg udtalte første Gang, og det staaer jeg ved.

Jeg vil takke det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen for de venlige Ord, han fremkom med angaaende den private Skole og Bevillingerne til den private Skole. Hvad der kan komme ud af det, vil Tiden vise, jeg haaber, at vi ved fælles Overvejelse i Finansudvalget vil naa til en Forstaaelse af, at den private Skole har en berettiget Plads indenfor det danske Skoleliv, og at denne berettigede Plads i Virkeligheden hviler paa Forældrenes Interesse for denne Skole, som gør, at de sender deres Børn dertil, men den private Skole kan ogsaa i en anden Forstand have en god Indflydelse paa den danske Folkeskole og kommunale Mellem- og Real-